

191.

D E K R E T

w przedmiocie amnestji przy przekroczeniach przepisów o podatkach bezpośrednich, opłatach skarbowych oraz podatku od spadków i darowizn.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią co następuje:

Art. 1. Kto wbrew obowiązującym na ziemiach byłego zaboru rosyjskiego przepisom prawnym przez niezłożenie deklaracji lub innych danych w czasie do końca 1918 r. udaremnił wymiar podatków bezpośrednich, jakoteż kto wbrew obowiązującym przepisom prawnym w tymże czasie przez złożenie nieprawdziwej deklaracji lub innych nieprawdziwych danych bądź udaremnił względnie usiłował udaremnić wymiar tych podatków, bądź też spowodował względnie usiłował spowodować wymiar tych podatków w kwocie niższej, niż należy się według ustawy, uzyska uwolnienie od kary, jeżeli do końca czerwca 1919 r. złoży właściwej władzy skarbowej deklarację względnie dane zgodne z prawdą. Dotyczy to wszystkich wypadków, w których do czasu przedłożenia zgodnych z prawdą deklaracji względnie prawdziwych danych, nie zapadło prawomocne orzeczenie co do kary.

Art. 2. Osoby, które w czasie do końca r. 1918 nie dopełniły obowiązku uiszczenia opłat skarbowych (stemplowych, aljenacyjnych) w myśl przepisów prawnych, obowiązujących na ziemiach byłego zaboru rosyjskiego, nie ulegną karom, przewidzianym w odnośnych przepisach, jeżeli kwotę, przypadającą tytułem opłaty skarbowej, uiszczą dobrowolnie do końca czerwca 1919 r.

Art. 3. Jeżeli w czasie do końca 1918 r. oświadczono nieprawdę celem udaremnienia wymiaru opłaty skarbowej (stemplowej, aljenacyjnej) art. 2 lub celem spowodowania wymiaru w kwocie niższej, niż należy się według ustawy, natenczas winny uzyskać uwolnienie od kary, jeżeli do końca czerwca 1919 r. poda władzy skarbowej dane zgodne z prawdą. Dotyczy to wszystkich wypadków, w których do czasu dostarczenia danych prawdziwych nie zapadło prawomocne orzeczenie co do kary.

Jeżeli winny równocześnie z dostarczeniem danych zgodnych z prawdą nie uiszczył kwoty, przypadającej tytułem opłaty, natenczas władza skarbowa może zwolnienie od kary uzależnić od uiszczenia w pewnym terminie lub zabezpieczenia.

Art. 4. Przepisy art. 3 stosują się odpowiednio także i do podatku spadkowego i podatku od darowizn, ustanowionych na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego.

Art. 5. Wykonanie tego dekretu poruczam Ministrowi Skarbu.

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Skarbu:

w z. Byrka